

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. spalio 12 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas – Protesto procedūra – Žodinio Europos Sąjungos prekių ženklo SDC-554S paraiška – Ankstesnis neregistruotas nacionalinis žodinis prekių ženklas SDC-554S – Santykinis atmetimo pagrindas – Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalis (dabar – Reglamento (ES) 2017/1001 8 straipsnio 4 dalis) – Nacionalinės teisės turinio įrodymai – Reglamento (EB) Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalies d punktas (dabar – Deleguotojo reglamento (ES) 2017/1430 7 straipsnio 2 dalies d punktas) – Įrodymų pateikimas pirmą kartą Apeliacinėje taryboje – Apeliacinės tarybos diskrecija – Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalis (dabar – Reglamento (ES) 2017/1001 95 straipsnio 2 dalis)“

Byloje T-316/16

Moravia Consulting spol. s r. o., įsteigta Brno (Čekijos Respublika), atstovaujama advokato M. Kyjovský,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą D. Gája,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Citizen Systems Europe GmbH, įsteigta Štutgarte (Vokietija), atstovaujama advokatų C. von Donat, J. Lipinsky, J. Hagenberg, T. Hollerbach ir C. Nitschke,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2016 m. balandžio 1 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1575/2015-2), susijusio su protesto procedūra tarp *Moravia Consulting* ir *Citizen Systems Europe*,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Gervasoni, teisėjai L. Madise ir R. da Silva Passos (pranešėjas),

posėdžio sekretorė X. Lopez Bancalari, administratorė,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2016 m. birželio 21 d.,

susipažinęs su EUIPO atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2016 m. spalio 24 d.,

* Proceso kalba: anglų.

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsiliepimu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2016 m. gruodžio 2 d.,

atsižvelgęs į 2017 m. kovo 9 d. sprendimą sujungti bylas T-316/16–T-318/16, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis,

įvykus 2017 m. gegužės 11 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2014 m. balandžio 10 d. įstojusi į bylą šalis *Citizen Systems Europe GmbH* pagal iš dalies pakeistą 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) (panaikintas 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1) pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą.
- 2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis prekių ženklas SDC-554S.
- 3 Prekės, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklaus registruoti 9 klasei ir atitinka tokį aprašymą: „kišeninės skaičiavimo mašinelės; skaičiuotuvai“.
- 4 Europos Sąjungos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2014 m. balandžio 24 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 2014/076.
- 5 2014 m. liepos 22 d. ieškovė *Moravia Consulting spol. s r. o.*, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsniu (dabar – Reglamento 2017/1001 46 straipsnis), pateikė protestą dėl visos prašomo prekių ženklo registracijos.
- 6 Savo ieškinį ieškovė grindžia, pirma, neregistruoto žodinio prekių ženklo, kurio pavadinimas tapatus prašomo įregistruoti prekių ženklo pavadinimui, suteikiamos ankstesnės teisės egzistavimu, remiantis tuo, kad ši teisė egzistavo bent jau Čekijos Respublikoje. Šis neregistruotas žodinis prekių ženklas buvo skirtas skaičiuotuvams.
- 7 Ieškovė nurodė, kad neregistruotą prekių ženklą naudojo prieš tai, kai buvo pateikta prašomo prekių ženklo registracijos paraiška, be kita ko, kai 2013 m. spalio mėn. pateikė užsakymą, kad būtų pristatyti skaičiuotuvai iš Honkongo (Kinija). Ieškovė kaip su tuo susijusį įrodymą pateikė dviejų puslapių dokumentą pavadinimu „Patvirtinimas apie pardavimą“ („sales confirmation“), kuriame nurodyta 2013 m. spalio 8 d. data.
- 8 Antra, ieškovė nurodė, kad įstojusi į bylą šalis veikė nesąžiningai. Vis dėlto po 2014 m. rugpjūčio 5 d. EUIPO pranešimo, kuriame visų pirma buvo nurodyta, kad vykstant procedūrai dėl registruoto Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia tokiu pagrindu negalima remtis, 2014 m. gruodžio 10 d. EUIPO skirtame rašte ieškovė nurodė, kad daugiau nekelia klausimo dėl įstojusios į bylą šalies nesąžiningumo.
- 9 Trečia, ieškovė rėmėsi tuo, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamąjį požymį.

- 10 2015 m. birželio 5 d. sprendimu EUIPO protestų skyrius atmetė ieškovės protestą ir priteisė iš jos per procedūrą patirtas išlaidas. Protestų skyrius nurodė, kad ieškovė nepateikė informacijos ir įrodymų dėl taikytinos nacionalinės teisės, kuria rėmėsi ir pagal kurią atitinkamoje valstybėje narėje prašomo įregistruoti prekių ženklo naudojimas galėjo būti uždraustas, ir to nepadarė net paraginta papildyti savo protestą. Be to, Protestų skyrius pabrėžė, kad prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamą požiūrį nebuvimo klausimas siejamas su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsniu (dabar – Reglamento 2017/1001 7 straipsnis), todėl nebuvo tinkamas pagrindas protesto procedūroje.
- 11 2015 m. rugpjūčio 4 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais (dabar – Reglamento 2017/1001 66–71 straipsniai), pateikė EUIPO apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.
- 12 Kartu su rašytiniu pareiškimu, kuriame nurodė apeliacijos pagrindus, ieškovė pateikė informaciją apie aktualius Čekijos teisės aktus dėl prekių ženklų ir nurodė, kaip šiais teisės aktais reglamentuojami neregistruoto žymens teisinės apsaugos klausimai.
- 13 2016 m. balandžio 1 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO antroji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją.
- 14 Visų pirma, viena vertus, Apeliacinė taryba iš esmės nusprendė, kad vykstant protesto procedūrai ieškovė nepateikė nuorodos į taikytinas teisės nuostatas ir nepateikė jokios informacijos apie teisių, kuriomis remiamasi, turinį ar nagrinėjamu atveju tenkintinas sąlygas, kurios leistų EUIPO įvertinti, ar tenkinamos tokiose nuostatose įtvirtintos konkrečios sąlygos ir ar atitinkamai egzistavo galimybė uždrausti naudoti prašomą įregistruoti prekių ženklą pagal atitinkamos valstybės narės, būtent Čekijos Respublikos, teisės aktus. Apeliacinė taryba priminė, kad ieškovė turėjo pareigą ginti savo teises ir pateikti visą informaciją, būtiną siekiant įrodyti, kad ankstesnis prekių ženklas pateko į nacionalinės teisės taikymo sritį ir kad ši nacionalinė teisė suteikė teisę drausti naudoti vėlesnį prekių ženklą.
- 15 Kita vertus, kiek tai susiję su informacija apie Čekijos Respublikos įstatymą, kurią ieškovė pirmą kartą pateikė Apeliacinei tarybai, pažymėtina, kad Apeliacinė taryba pripažino, jog šios informacijos negalima laikyti „nauja“ ar „papildoma“, todėl ji nepriimtina. Iš tiesų Apeliacinė taryba neturi diskrecijos atsižvelgti į per vėlai pateiktus įrodymus.
- 16 Apeliacinė taryba taip pat nurodė, kad net jeigu pirmą kartą jai pateiktus įrodymus reikėtų laikyti „naujais“ ar „papildomais“ ir dėl to ji galėtų pasinaudoti diskrecija vertindama jų priimtimumo klausimą, ji įgyvendintų tokią diskreciją nuspręsdama į juos neatsižvelgti. Apeliacinės tarybos teigimu, iš Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies (dabar – Reglamento 2017/1001 95 straipsnio 2 dalis) formuluotės matyti, kad pavėluotai nurodyti faktai ir pateikti įrodymai negali suteikti juos teikiančiai šaliai besąlyginės teisės reikalauti, jog į tokius faktus ar įrodymus būtų atsižvelgta. Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad aplinkybės, dėl kurių ieškovė pavėluotai pateikė įrodymus, negali pateisinti tokio vėlavimo.
- 17 Dėl argumento, susijusio su įstojusios į bylą šalies tariamu nesąžiningumu, kuriuo ieškovė vėl rėmėsi nepaisydama to, kad vykstant procedūrai Protestų skyriuje buvo atsisakiusi remtis šiuo pagrindu, Apeliacinė taryba priminė, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnį protestas gali būti pareiškiamas remiantis šio reglamento 8 straipsniu (dabar – Reglamento 2017/1001 8 straipsnis), ir nurodė, kad, atsižvelgdama į tai, jog šiame straipsnyje nesąžiningumas neminimas kaip protesto pagrindas, tokio pagrindo ji nenagrinės.
- 18 Galiausiai remdamasi jurisprudencija Apeliacinė taryba pabrėžė, kad klausimu, kuris buvo iškeltas vykstant protesto procedūrai, buvo siekiama išsiaiškinti ne tai, ar ginčijamas žymuo turėjo skiriamą požiūrį ir ar turėjo būti įregistruotas remiantis Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punktu (dabar – Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b punktas), bet tai, ar ginčijamą žymenį reikėjo atsisakyti įregistruoti dėl to, kad egzistavo ankstesnė teisė, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 8 straipsnio 4 dalį (dabar – Reglamento 2017/1001 8 straipsnio 4 dalis).

Šalių reikalavimai

- 19 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
  - priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.
- 20 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
  - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl priimtimumo

- 21 EUIPO mano, kad ieškinyš yra akivaizdžiai nepriimtinas. Savo ruožtu įstojusi į bylą šalis nurodo, kad ieškinyš priimtinas, kiek jis grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktu (dabar – Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 1 dalies b punktas).

Dėl EUIPO nurodyto nepriimtimumo pagrindo

- 22 EUIPO teigimu, du pagrindai pateisino Apeliacinės tarybos sprendimą atmesti dėl Protestų skyriaus sprendimo pateiktą apeliaciją. Pirma, Apeliacinė taryba neturėjo jokios diskrecijos vertinti, ar atsižvelgti į kartu su dokumentu, kuriame nurodyti apeliacijos pagrindai, pateiktus įrodymus. Antra, net jeigu Apeliacinė taryba būtų turėjusi tokią diskreciją ir būtų ją įgyvendinusi, ji būtų nusprendusi atmesti apeliaciją. EUIPO tvirtina, kad šiame ieškinyje ieškovė neginčija antrojo pagrindo, kuriuo grindžiamas ginčijamas sprendimas. Taigi, net jeigu ieškovės pagrindams dėl pirmojo pagrindo, kuriuo grindžiamas ginčijamas sprendimas, būtų pritarta, jų neužtektų minėtam sprendimui panaikinti, nes šio sprendimo rezoliucinę dalį bet kuriuo atveju toliau pateisintų antrasis pagrindas. Remdamasi tuo, kas nurodyta, EUIPO teigia, kad ieškinyš akivaizdžiai nepriimtinas.
- 23 Ieškinio 21 punkte ieškovė nurodo pateisinamąsias priežastis, dėl kurių konkrečios nuorodos į Čekijos teisę, kuria ji remiasi ir pagal kurią prašomą įregistruoti prekių ženklą galima buvo uždrausti naudoti atitinkamoje valstybėje narėje, pateiktos pavėluotai. Šiuo aspektu ji iš esmės tvirtina, kad pateikė visus įrodymus dėl jos kaip neregistruoto žymens naudotojos turimos ankstesnės teisės per EUIPO nustatytą terminą ir kad trūko tik informacijos apie nacionalinę teisę. Ji priduria, kad, laikantis principo *iura novit curia*, nereikėjo detaliai nurodyti konkrečių Čekijos įstatymo, su kuriuo galima viešai susipažinti, nuostatų. Be to, ieškovė tvirtina, kad EUIPO privalėjo jai suteikti reikiamą informaciją nurodydama, kokių konkrečiai duomenų trūksta jos proteste, kad galėtų šį trūkumą tinkamai ištaisyti. Ieškovės teigimu, EUIPO kvietimas patikslinti protestą nebuvo aiškus ir juo remdamasi ji negalėjo suprasti, kokių konkrečiai trūkumu remiamasi jos protesto atžvilgiu.
- 24 Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad šiame ieškinyje ieškovė nurodė priežastis, kurios, jos nuomone, pateisino pavėluotą nurodytų įrodymų pateikimą. Taigi, vertinant bendrai, ieškovė ginčija EUIPO poziciją, kad nebuvo galimybės atsižvelgti į pavėluotai pateiktus įrodymus. Net darant prielaidą, kad bylos medžiagoje yra informacijos, kuri paneigia ieškovės teiginį, pažymėtina, kad toks teiginys susijęs ne su ieškinio priimtimumu, bet su jo pagrįstumu. Taigi, nepaisant pateisinimo, kurį ieškovė nurodo dėl vykstant administracinei procedūrai pavėluotai pateiktų įrodymų, negalima teigti, kaip tai iš esmės

daro EUIPO, kad nagrinėjamu atveju ieškovė kritikuoja tik dalį ginčijamo sprendimo, kuriame Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad neturėjo diskrecijos vertinti, ar galima atsižvelgti į tokius įrodymus.

25 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti nepriimtino pagrindą, kuriuo remiasi EUIPO.

Dėl įstojusios į bylą šalies nurodyto nepriimtino pagrindo

26 Įstojusi į bylą šalis mano, kad nors vykstant protesto procedūrai ieškovė nurodė, kad nebesiremia Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktu, atrodo, kad ji remiasi šiuo pagrindu siekdama užginčyti ginčijamą sprendimą.

27 Šioje byloje, remdamasi Reglamento Nr. 207/209 41 straipsniu, ieškovė pareiškė protestą dėl Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos pagal minėto reglamento 8 straipsnio 4 dalį. Įstojusi į bylą šalis primena, kad Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkte, susijusiame su pareiškėjo nesąžiningumu paduodant Europos Sąjungos prekių ženklo paraišką, numatytas absoliutus negaliojimo pagrindas, kuris nėra vienas iš protesto, pareikšto dėl Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos, pagrindų, todėl juo negali būti remiamasi protesto procedūroje. Taigi, įstojusios į bylą šalies teigimu, šis pagrindas nepriimtinas.

28 Vykstant protesto procedūrai ieškovė Protestų skyriui aiškiai nurodė, kad nebesiremia įstojusios į bylą šalies nesąžiningumu, kurį anksčiau nurodė. Vis dėlto vykstant procedūrai Apeliacinėje taryboje ieškovė vėl nurodė, kad ginčijamo žymens registracijos paraiška buvo paremta įstojusios į bylą šalies nesąžiningumu, todėl ginčijamo sprendimo 85 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, kad, atsižvelgiant į tai, jog protestas gali būti pareikštas remiantis Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsniu ir kad jame nesąžiningumas nenurodytas kaip protesto pagrindas, šis klausimas nebus nagrinėjamas.

29 Be to, ieškinio 26 punkte ieškovė, be kitų pagrindų, kuriais grindžia savo reikalavimą, remiasi Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, tačiau nepateikia argumentų tokiam teiginiui paaiškinti. Per teismo posėdį, atsakydama į Bendrojo Teismo pateiktą klausimą, ieškovė teigė, kad toliau remiasi šiuo pagrindu.

30 Reikia priminti, kad pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnio d punktą ieškinyje turi būti nurodyta pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka, ir ši santrauka turi būti pakankamai aiški ir tiksli, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas galėtų priimti sprendimą dėl ieškinio, jei įmanoma, be jokios kitos papildomos informacijos (žr. 2012 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Scandic Distilleries / VRDT – Bürgerbräu, Röhm & Söhne (BÜRGER)*, T-460/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:432, 16 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Akivaizdu, kad Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu grindžiamas pagrindas neatitinka šių reikalavimų, taigi jį reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepriimtina. Be to, pažymėtina, kad tokio pagrindo nurodymas ieškinio pateikimo stadijoje stebina, nes Protestų skyriui ieškovė aiškiai nurodė, kad atsisako toliau remtis įstojusios į bylą šalies nesąžiningumu.

31 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad pagrindą, grindžiamą Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, reikia atmesti kaip nepriimtina.

32 Papildomai reikia priminti, kad Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkte numatyti absoliutus Europos Sąjungos prekių ženklo negaliojimo pagrindai, visų pirma, kai pareiškėjas yra nesąžiningas paduodant registracijos paraišką (2009 m. birželio 11 d. Sprendimas *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, 34 ir 35 punktai), todėl nesąžiningumu galima remtis paduodant prašymą pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia. Vis dėlto, kaip teigia įstojusi į

bylą šalis, pareiškėjo nesąžiningumas neminimas Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnyje kaip vienas iš galimų protesto dėl Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos pagrindų. Todėl tokį pagrindą bet kuriuo atveju reikia atmesti.

Dėl esmės

- 33 Grįsdama ieškinį ieškovė iš esmės nurodo du pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies ir 76 straipsnio 1 dalies (76 straipsnio 1 dalis tapo Reglamento 2017/1001 95 straipsnio 1 dalimi) ir 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, 1995, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), 50 taisyklės 1 dalies pažeidimu. Antrasis pagrindas grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.
- 34 Kadangi antrasis pagrindas atmestas kaip nepriimtinas, reikia išnagrinėti tik pirmąjį pagrindą.
- 35 Šį pagrindą ieškovė grindžia tuo, kad Apeliacinė taryba padarė Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies, siejamos su Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalimi, taikymo klaidą, kai ginčijamame sprendime neatsižvelgė į ieškovės nurodytas faktines aplinkybes ir į jos pateiktus įrodymus. Ji tvirtina, kad Apeliacinė taryba klaidingai aiškino savo diskreciją, kiek tai susiję su pirmą kartą apeliacinėje procedūroje dėl Protestų skyriaus sprendimo pateiktais įrodymais. Ieškovė teigia, kad nagrinėjamu atveju ji per nustatytą terminą pateikė visus su ankstesne teise naudoti neregistruotą žymenį susijusius įrodymus ir kad trūko tik informacijos apie nacionalinę teisę. Todėl, ieškovės teigimu, negalima tvirtinti, kad vykstant protesto procedūrai ieškovė nepateikė jokių įrodymų. Ieškovė taip pat tvirtina, kad Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime klaidingai taikė 2015 m. spalio 28 d. Sprendime *Rot Front / VRDT – Rakhat (Мацка)* (T-96/13, EU:T:2015:813) nustatytus principus, nors nagrinėjamu atveju šis sprendimas paskelbtas pasibaigus terminui apeliacijai dėl Protestų skyriaus sprendimo pateikti. Todėl, ieškovės teigimu, minėtas sprendimas negali turėti reikšmės šiai bylai.
- 36 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.
- 37 Kadangi grindžiant pirmąjį pagrindą ieškovės pateikti argumentai sutampa, juos reikia nagrinėti kartu.
- 38 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalį žymens, kitokio nei registruotas prekių ženklas, savininkas gali pateikti protestą dėl Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos, jeigu šis žymuo kumuliatyviai atitinka keturias sąlygas: šis žymuo turi būti naudojamas prekyboje; jis turi turėti didesnę negu vietinė reikšmę; teisė į šį žymenį turi būti įgyta pagal Europos Sąjungos teisės aktus arba valstybės narės, kurioje žymuo buvo naudojamas iki paraiškos įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą padavimo, teisę; pagaliau šis žymuo turi suteikti jo savininkui teisę uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą (žr. 2016 m. birželio 29 d. Sprendimo *Universal Protein Supplements / EUIPO – H Young Holdings (animal)*, T-727/14 ir T-728/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:372, 22 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Šios sąlygos laikomos kumuliacinėmis, taigi, jei žymuo neatitinka vienos iš šių sąlygų, protestas, grindžiamas tuo, kad egzistuoja neregistruotas prekių ženklas arba kiti žymenys, naudojami prekyboje, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalį, negali būti patenkintas (žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *BR IP Holder / VRDT – Greyleg Investments (HOKEY POKEY)*, T-62/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:23, 20 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 39 Dvi pirmosios sąlygos, t. y. sąlygos, susijusios su nurodyto žymens naudojimu ir reikšme, o ši neturi būti tik vietinė, išplaukia iš pačios Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies formuluotės, todėl turi būti aiškinamos atsižvelgiant į Sąjungos teisę. Taigi Reglamente Nr. 207/2009 įtvirtinti vienodi

reikalavimai dėl žymenų naudojimo ir jų reikšmės, atitinkantys principus, kuriais grindžiama šiame reglamente įtvirtinta sistema (žr. 2016 m. birželio 29 d. Sprendimo *animal*, T-727/14 ir T-728/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:372, 23 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 40 Tačiau iš formuluotės „kai ir jeigu pagal to žymens naudojimą reglamentuojančius <...> valstybės narės įstatymus“ matyti, kad kitos dvi sąlygos, toliau nurodytos Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies a ir b punktuose, yra šiuo reglamentu nustatytos sąlygos, kurios, skirtingai nuo pirmųjų, vertinamos atsižvelgiant į nurodyto žymens naudojimą reglamentuojančios teisės nustatytus kriterijus. Ši nuoroda į teisę, reglamentuojančią nurodyto žymens naudojimą, visiškai pateisinama, nes Reglamente Nr. 207/2009 pripažįstama galimybė Europos Sąjungos prekių ženklų sistemai nepriklausančiais žymenimis remtis siekiant užginčyti Europos Sąjungos prekių ženklą. Todėl tik nurodyto žymens naudojimą reglamentuojanti teisė leidžia nustatyti, ar šis žymuo yra ankstesnis už Europos Sąjungos prekių ženklą ir ar jis gali pateisinti draudimą naudoti vėlesnį prekių ženklą. Pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 1 dalį įrodyti šios sąlygos įvykdymą turi protestą EUIPO pateikęs asmuo (žr. 2016 m. birželio 29 d. Sprendimo *animal*, T-727/14 ir T-728/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:372, 24 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 41 Taikant Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies b punkto nuostatas reikia atsižvelgti, be kita ko, į nurodytus nacionalinės teisės aktus ir atitinkamoje valstybėje narėje priimtus teismų sprendimus. Dėl šios priežasties protestą pateikęs asmuo turi įrodyti, kad nagrinėjamam žymeniui taikomi nurodytos valstybės narės teisės aktai ir kad juo remiantis galima uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą (žr. 2016 m. birželio 29 d. Sprendimo *animal*, T-727/14 ir T-728/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:372, 25 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 42 Pagal Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalies d punktą (dabar – 2017 m. gegužės 18 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2017/1430, kuriuo papildomas Reglamentas Nr. 207/2009 ir panaikinami reglamentai Nr. 2868/95 ir Nr. 216/96 (OL L 205, 2017, p. 1), 7 straipsnio 2 dalies d punktas) protestą reiškiantis asmuo įpareigojamas pateikti EUIPO ne tik duomenis, įrodančius, kad atitinka nacionalinės teisės aktuose, kuriuos prašo taikyti, nustatytas sąlygas, kad galėtų uždrausti registruoti Europos Sąjungos prekių ženklą remdamasis ankstesne teise, bet ir šių teisės aktų turinio įrodymų (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2011 m. liepos 5 d. Sprendimo *Edwin / VRDT*, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 50 punktą). Iš tiesų Apeliacinė taryba ir Sąjungos teismas turi *ex officio* pasidomėti nacionalinės teisės nuostatomis, jei tokia informacija yra būtina vertinant nagrinėjamo atsisakymo registruoti pagrindo taikymo sąlygas, o tai reiškia, kad jie turi atsižvelgti ne tik į procedūros šalių aiškiai nurodytus faktus, bet ir į visuotinai žinomus faktus, t. y. į tuos, kuriuos bet kuris asmuo gali žinoti arba apie kuriuos gali sužinoti iš viešai prieinamų šaltinių (šiuo klausimu žr. 2014 m. kovo 27 d. Sprendimo *VRDT / National Lottery Commission*, C-530/12 P, EU:C:2014:186, 39, 44 ir 45 punktus ir 2015 m. spalio 28 d. Sprendimo *Maccka*, T-96/13, EU:T:2015:813, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Vis dėlto tokia pareiga taikoma tik tuo atveju, kai EUIPO arba Sąjungos teismas jau turi su nacionaline teise susijusios informacijos – teiginių apie tokios teisės turinį arba vykstant teisminiams ginčams pateiktų įrodymų, kurie tariamai turi įrodomąją galią, forma (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2015 m. spalio 28 d. Sprendimo *Maccka*, T-96/13, EU:T:2015:813, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 43 Taigi nagrinėjamu atveju būtent ieškovė, kaip protestą pareiškęs asmuo, turėjo pateikti EUIPO nacionalinės teisės aktų turinio įrodymų.
- 44 Be to, reikia priminti, kad savo protestą ieškovė grindė ankstesniu neregistruotu prekių ženklu, kurio pavadinimas buvo tapatus prašomo įregistruoti prekių ženklo pavadinimui, ir, jos teigimu, ši ankstesnė teisė egzistavo bent jau Čekijos Respublikoje. Kaip nurodyta šio sprendimo 7 punkte ir kaip matyti ir iš ginčijamo sprendimo 9 punkto septintos įtraukos, vienintelis dėl ankstesnio prekių ženklo naudojimo Protestų skyriui pateiktas ieškovės įrodymas yra dviejų puslapių dokumentas „Patvirtinimas apie pardavimą“, kuriame nurodyta 2013 m. spalio 8 d. data. Ieškovė nepateikė jokių įrodymų, susijusių su taikytiniais nacionalinės teisės aktais, todėl Protestų skyrius atmetė protestą. Kaip priminta šio

sprendimo 12 punkte, būtent dokumente, kuriame nurodė apeliacijos pagrindus ir kurią pateikė Apeliacinei tarybai, ieškovė pirmą kartą pateikė nuorodą į neregistruoto žymens teisinę apsaugą reglamentuojančios Čekijos nacionalinės teisės nuostatas.

- 45 Taigi, reikia išnagrinėti, ar Apeliacinė taryba nepadarė klaidos, kai ginčijamo sprendimo 70 punkte priėjo prie išvados, kad nagrinėjamu atveju ji neturėjo jokios diskrecijos nuspręsti, ar atsižvelgti į įrodymus, kurie pirmą kartą buvo pateikti Apeliacinei tarybai ir kurie buvo susiję su aktualių Čekijos teisės aktų ankstesniam prekių ženklui suteikta apsauga, ieškovei šiuo klausimu Protestų skyriui nepateikus jokių įrodymų.
- 46 Kaip nurodyta suformuotoje jurisprudencijoje, iš Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio, skirto faktų nagrinėjimui EUIPO iniciatyva, 2 dalies formuluotės matyti, kad paprastai, jeigu nenurodyta priešingai, šalys faktines aplinkybes gali nurodyti ir įrodymus gali pateikti pasibaigus tam padaryti nustatytiems terminams pagal Reglamento Nr. 207/2009 nuostatas ir kad EUIPO nedraudžiama atsižvelgti į pavėluotai nurodytas faktines aplinkybes ar pateiktus įrodymus (žr. 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *CEDC International / VRDT – Underberg (Žolės stiebo butelyje forma)*, T-235/12, EU:T:2014:1058, 44 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Kitaip tariant, EUIPO gali atsižvelgti į pavėluotai, t. y. pasibaigus Protestų skyriaus nustatytam terminui, ir prireikus pirmą kartą Apeliacinėje taryboje nurodytas faktines aplinkybes ir pateiktus įrodymus pasinaudodama diskrecija, kuri jai suteikiama Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalimi (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Žolės stiebo butelyje forma*, T-235/12, EU:T:2014:1058, 44 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 47 Taip pat nuosekliai pripažįstama, jog patikslinimas, kad EUIPO „gali“ panašiu atveju nuspręsti neatsižvelgti į tokius įrodymus, rodo, kad minėta nuostata jai suteikiama didelė diskrecija nuspręsti, ar reikia į juos atsižvelgti, pateikiant tokį sprendimą pagrindžiančius motyvus (žr. 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Žolės stiebo butelyje forma*, T-235/12, EU:T:2014:1058, 45 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 48 Suprantama, kad ši diskrecija apsiriboja klausimu, ar reikia atsižvelgti į pavėluotai pateiktus įrodymus. Ši diskrecija neapima tokių įrodymų pobūdžio vertinimo.
- 49 Pagal Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečią pastraipą, kai apeliacija pateikiama dėl Protestų skyriaus sprendimo, Apeliacinė taryba nagrinėja tik tuos apeliacijos faktus ir įrodymus, kurie buvo pateikti per Protestų skyriaus nustatytą arba nurodytą terminą, nebent laikytusi nuomonės, kad, remiantis Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalimi, reikia atsižvelgti ir į „pridėtinius“ arba „papildomus“ faktus ir įrodymus (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Rintisch / VRDT*, C-120/12 P, EU:C:2013:638, 31 punktą ir 2016 m. liepos 21 d. Sprendimo *EUIPO / Grau Ferrer*, C-597/14 P, EU:C:2016:579, 23 punktą).
- 50 Šiuo aspektu pažymėtina, kad, kiek tai susiję su įrodymais dėl naudojimo, Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį Teisingumo Teismas aiškino taip: jeigu per EUIPO nustatytą terminą nebuvo pateikta jokių atitinkamo prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymų, EUIPO turi atmesti protestą *ex officio*, o jeigu įrodymai pateikiami per EUIPO nustatytą terminą, paliekama galimybė pateikti papildomus įrodymus (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *New Yorker SHK Jeans / VRDT*, C-621/11 P, EU:C:2013:484, 28 ir 30 punktus).
- 51 Antra, Teisingumo Teismas nusprendė, kad Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalis analogiškai turi būti aiškinama ir tuo atveju, kai kalbama apie prekių ženklo egzistavimo, galiojimo ir apsaugos apimtį įrodymą, nes minėtoje nuostatoje yra taisyklė, kuriai būdingas horizontalusis veikimas šio reglamento sistemoje ir kuri taikoma neatsižvelgiant į atitinkamos procedūros pobūdį. Tuo remdamasis Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės negalima aiškinti taip, kad ja išplečiama Apeliacinės tarybos diskrecija atsižvelgti į naujus įrodymus (2016 m. liepos 21 d. Sprendimo *EUIPO / Grau Ferrer*, C-597/14 P, EU:C:2016:579, 27 punktą ir generalinio advokato M. Szpunar išvados byloje *VRDT / Grau Ferrer*, C-597/14 P, EU:C:2016:2, 55 ir 57 punktai).

- 52 Taigi, atsižvelgiant į primintus principus, reikia įvertinti, ar vykstant protesto procedūrai ieškovė pateikė bent jau tam tikrų įrodymų dėl ankstesnio neregistruoto prekių ženklo, kuriuo remiasi, egzistavimo, galiojimo ir apsaugos apimtį.
- 53 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad Apeliacinė taryba teisingai pripažino, kad per nustatytą terminą ieškovė nepateikė jokių įrodymų dėl nurodytos nacionalinės teisės turinio ir kad ji taip pat nenurodė jos elgesį galinčios pateisinti teisėtos priežasties.
- 54 Iš tiesų, kaip nurodyta šio sprendimo 7 ir 44 punktuose, vienintelis įrodymas, kurį ieškovė pateikė siekdama įrodyti ankstesnio neregistruoto prekių ženklo egzistavimą, galiojimą ir apsaugos apimtį, yra dviejų puslapių dokumentas „Patvirtinimas apie pardavimą“, kuriame nurodyta 2013 m. spalio 8 d. data ir kuris susijęs su skaičiuotuvų pristatymu iš Honkongo.
- 55 Kaip atsakyme į ieškinį pabrėžia EUIPO, šiame dokumente nepateikta jokios informacijos apie ankstesnio prekių ženklo, kuriuo remiamasi, naudojimą, kiek tai susiję visų pirma su tokio naudojimo laiku ir vieta ar galimybe manyti, kad tokio prekių ženklo reikšmė nėra tik vietinė. Tame dokumente taip pat nėra informacijos apie sąlygas, kurios keliamos pagal Čekijos Respublikos teisės aktus.
- 56 Taip pat reikia konstatuoti, kad „patvirtinime apie pardavimą“ pateiktas nuorodų į įvairias prekes sąrašas; jame neminimas ankstesnis neįregistruotas prekių ženklas, labiausiai į jį panaši nuoroda yra „SDC-554+“.
- 57 Be to, kaip tvirtina įstojusi į bylą šalis, minėtame „patvirtinime apie pardavimą“ nėra su konkrečiomis prekėmis, kurios jame išvardytos, susijusių specifikacijų, ir jis neįrodo, kad jame minimas užsakymas buvo įvykdytas pristatant nurodytas prekes, pažymėtas ankstesniu neregistruotu prekių ženklu.
- 58 Per teismo posėdį, atsakydama į Bendrojo Teismo pateiktą klausimą, kuriuo prašyta paaiškinti, kokios konkrečiai informacijos apie reikalaujamas sąlygas ir apie Čekijos teisės aktais suteikiamą apsaugą, susijusią su ankstesniu neregistruotu prekių ženklu, yra „patvirtinime apie pardavimą“, ieškovė nepateikė jokių paaiškinimų.
- 59 Be to, ieškovė Protestų skyriui pateikė dokumentą, prie kurio pridėtas laiškas, kurį įstojusi į bylą šalis siuntė Vokietijos įmonei ir kuriame (vis dėlto) nėra jokios informacijos apie ankstesnio neregistruoto prekių ženklo egzistavimą, galiojimą ir apsaugos apimtį.
- 60 Tokiomis aplinkybėmis negalima manyti, kad vykstant procedūrai Protestų skyriuje ieškovė jau pateikė tam tikros informacijos, skirtos ankstesnio prekių ženklo egzistavimui, galiojimui ir apsaugos apimčiai įrodyti. Todėl nuorodos į Čekijos Respublikos teisės aktus, kurias ieškovė pirmą kartą pateikė Apeliacinei tarybai dokumente, kuriame nurodė apeliacijos pagrindus, nėra „pridėtinė“ ar „papildoma“ informacija, palyginti su Protestų skyriui pateikta informacija.
- 61 Taigi, Apeliacinė taryba nepadarė klaidos, kai nusprendė, kad neturi diskrecijos spręsti, ar atsižvelgti į įrodymus, kurie pirmą kartą pateikti jai, nes tokie įrodymai pateikti pavėluotai.
- 62 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pabrėžti, kad, kitaip nei bylos, kurioje priimtas 2016 m. birželio 29 d. Sprendimas *Group / EUIPO – Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)* (T-567/14, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2016:371), aplinkybių atveju, įrodymai, kuriuos ieškovė pateikė Protestų skyriui, šioje byloje neleido Apeliacinei tarybai pasinaudoti savo diskrecija.
- 63 Be to, vykstant teismo posėdžiui ieškovė pateikė Bendrajam Teismui kelis skaičiuotuvų, kuriais, kaip teigia, prekiaavo ir ant kurių nurodytas ankstesnis neregistruotas prekių ženklas, pavyzdžius. Vis dėlto, nesant poreikio spręsti dėl tokių įrodymų įrodomosios galios, kiek tai susiję su ankstesnio neregistruoto prekių ženklo egzistavimu, galiojimu ir apsaugos apimtimi, norint juos atmesti, užtenka pažymėti, kad šie įrodymai pateikti pavėluotai. Viena vertus, kaip paaiškinta šio sprendimo

38–51 punktuose, tokie įrodymai turėjo būti pateikti vykstant procedūrai EUIPO protestų skyriuje. Kita vertus, bet kuriuo atveju pagal Procedūros reglamento 85 straipsnio 1 dalį įrodymai ir pasiūlymai pateikti įrodymų pateikiami pirmą kartą pasikeičiant pareiškimais. To paties reglamento 85 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad išimties tvarka pagrindinės šalys dar gali pateikti įrodymų ar pasiūlymų pateikti įrodymų prieš baigiantis žodinei proceso daliai arba prieš Bendrajam Teismui priimant sprendimą išnagrinėti bylą nerengiant žodinės proceso dalies su sąlyga, kad vėlavimas juos pateikti yra pagrįstas. Šiuo aspektu pažymėtina, kad tokių įrodymų pateikimas vykstant teismo posėdžiui pagal šias nuostatas laikytinas pateikimu pavėluotai. Kadangi ieškovė nepateikė pateisinimo dėl tokių įrodymų pateikimo pavėluotai, šiuos įrodymus reikia atmesti kaip nepriimtinius pagal Procedūros reglamento 85 straipsnio 1 ir 3 dalis.

- 64 Dėl ieškovės argumento, kad Apeliacinė taryba padarė klaidą, kai pritaikė 2015 m. spalio 28 d. Sprendime *Macka* (T-96/13, EU:T:2015:813) įtvirtintus kriterijus, nors šis sprendimas paskelbtas pasibaigus apeliacijos dėl šioje byloje ginčijamo Protestų skyriaus sprendimo pateikimo terminui, užtenka priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją pateikdamas Sąjungos teisės nuostatos aiškinimą Teisingumo Teismas tik paaiškina, kaip ji turi būti suprantama ir kokia yra jos taikymo apimtis nuo jos įsigaliojimo momento. Remiantis tuo, reikia daryti išvadą, kad taip išaiškinta nuostata gali ir turi būti taikoma net ir tiems teisiniams santykiams, kurie atsirado ir susiformavo prieš priimant tokį teismo sprendimą, ir tik išimtiniais atvejais Teisingumo Teismas, taikydamas nuo Sąjungos teisės sistemos neatsietiną bendrąjį teisinio saugumo principą, gali būti priverstas apriboti visų suinteresuotųjų asmenų teisę remtis jo išaiškinta norma siekiant užginčyti sąžiningai susiklosčiusius teisinius santykius. Šis samprotavimas taikomas Sąjungos institucijoms, kai jų savo ruožtu prašoma įgyvendinti Sąjungos teisės nuostatas, kurios buvo vėlesnio Teisingumo Teismo išaiškinimo objektas (žr. 2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, T-402/06, EU:T:2013:445, 104 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 65 Papildomai reikia nurodyti, kad ginčijamo sprendimo 71 punkte Apeliacinė taryba teisingai pripažino, kad net jeigu įrodymai, kurie pirmą kartą buvo pateikti jai, turėtų būti laikomi „priedėtiniais“ arba „papildomais“ ir net jeigu reikėtų nuspręsti, kad Apeliacinė taryba turėjo diskreciją priimti sprendimą, ar atsižvelgti į šiuos įrodymus, ji nebūtų į juos atsižvelgusi.
- 66 Iš tiesų, kaip pabrėžė Apeliacinė taryba, iš Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies formuluotės matyti, kad pavėluotai nurodyti ar pateikti įrodymai negali suteikti juos pateikiančiai šaliai besąlyginės teisės reikalauti, jog EUIPO į tokius įrodymus atsižvelgtų.
- 67 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad Teisingumo Teismas nusprendė, kad kai EUIPO turi priimti sprendimą per protesto procedūrą, atsižvelgimas į pavėluotai pateiktus įrodymus gali būti pateisinamas ypač tuomet, kai ji mano, kad, pirma, pavėluotai pateikti įrodymai iš pirmo žvilgsnio atrodo iš tiesų galintys turėti įtakos jai pateikto protesto nagrinėjimo baigčiai, ir, antra, kai procedūros stadija, per kurią įvyksta šis pavėluotas pateikimas, ir su ja susijusios aplinkybės leidžia į juos atsižvelgti (2007 m. kovo 13 d. Sprendimo *VRDT / Kaul*, C-29/05 P, EU:C:2007:162, 44 punktas).
- 68 Viena vertus, kaip teisingai teigia EUIPO, reikia pažymėti, kad nagrinėjamu atveju ieškovė privalėjo žinoti, kad turėjo pareigą pateikti tam tikrus įrodymus, susijusius su informacija apie Čekijos Respublikos teisės aktų turinį.
- 69 Tokia pareiga kyla jau iš Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalies d punkto, kuris minimas šio sprendimo 42 punkte. Be to, iš 2014 m. rugpjūčio 5 d. EUIPO rašto turinio aiškiai matyti, kad ji informavo ieškovę apie įrodymus, kurie turėjo būti pateikti grindžiant protestą, pareikštą remiantis Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalimi, ir kurie visų pirma turėjo atspindėti nacionalinės teisės aktų turinį, ypač, kiek tai susiję su teisės, kuria remtasi, apsaugos sąlygomis ir prekių ženklo savininkui suteiktų teisių apimtimi ir, kiek tai susiję su neregistruotu prekių ženklu, pateikti įrodymų, kad toks prekių ženklas buvo naudojamas prekyboje.

- 70 Nepaisydama tokio aiškaus prašymo pateikti informaciją, ieškovė Protestų skyriui nepateikė jokių įrodymų dėl nacionalinės teisės aktų turinio ir net nenurodė jokios informacijos apie jų turinį.
- 71 Kita vertus, negalima pritarti pagrindams, kuriais ieškovė bando pateisinti tokį vėlavimą.
- 72 Visų pirma, kiek tai susiję su principu *iura novit curia*, kuriuo remiasi ieškovė, pažymėtina, kad jis susijęs tik su Sąjungos teisės taikymu. Pagal suformuotą jurisprudenciją nacionalinės teisės nuostatų nustatymas ir aiškinimas priskiriamas prie faktinių aplinkybių nustatymo, o ne prie teisės taikymo. Taigi, tik Sąjungos teisė priskiriama teisės sričiai, kurioje taikomas *iura novit curia* principas, o nacionalinė teisė turi būti nurodyta ir įrodyta išdėstant faktines aplinkybes ir jos turinys prireikus turi būti įrodytas pagrindžiamaisiais įrodymais (šiuo klausimu žr. 2013 m. kovo 20 d. Sprendimo *El Corte Inglés / VRDT – Chez Gerard (CLUB GOURMET)*, T-571/11, EU:T:2013:145, 35 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Kaip tai matyti iš šio sprendimo 42 punkto, pirma, tik tuo atveju, kai EUIPO turi su nacionaline teise susijusios informacijos, ji privalo ja pasidomėti *ex officio*, jeigu to reikia norint įvertinti atsisakymo registruoti pagrindo taikymo sąlygas. Antra, šiuo klausimu Bendrasis Teismas turi galimybę atlikti veiksmingą kontrolę ir, be pateiktų dokumentų, įvertinti teisės nuostatų, kuriomis remiasi pareiškėjas, taikymo sąlygas ir apimtį, tik kai pateikta dokumentų kaip įrodymų apie taikytiną nacionalinę teisę, prireikus tik užpildydamas galimas tokių dokumentų spragas.
- 73 Be to, reikia atmesti ieškovės argumentą, kad EUIPO kvietimas patikslinti protestą buvo pernelyg bendro pobūdžio. Kaip matyti iš šio sprendimo 69 punkto, 2014 m. rugpjūčio 5 d. rašte, kuriuo ieškovė buvo kviečiama patikslinti protestą, nurodyta pakankamai informacijos, iš kurios matyti, kokius įrodymus ji privalėjo pateikti tam, kad pagrįstų savo protestą. Šiame rašte aiškiai nurodyti įrodymai, kuriuos galima pateikti reiškiant protestą, grindžiamą Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalimi, ir jame šiuo klausimu pateikta dar tikslesnė ir detalesnė informacija, palyginti su nurodyta Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalies d punkte. Ieškovė į šį raštą atsakė 2014 m. gruodžio 10 d. – ji pateikė įvairių patikslinimų ir informacijos, susijusių su protestu, tačiau neįvykdė EUIPO protestų skyriaus prašymo dėl su nacionaline teise susijusių įrodymų. Be to, vykstant teismo posėdžiui, atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą, kuriuo jos prašyta patikslinti, dėl kokios priežasties ji neįvykdė minėto Protestų skyriaus prašymo, ieškovė apsiribojo tuo pačiu teiginiu, t. y. kad EUIPO kvietimas buvo pernelyg bendro pobūdžio, ir nepateikė jokio tokį teiginį patvirtinančio argumento.
- 74 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, ieškovės nurodytą pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti, todėl atmestinas ir visas ieškinys.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 75 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 76 Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal EUIPO ir įstojusios į bylą šalies pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Moravia Consulting spol. s r. o.* bylinėjimosi išlaidas.

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Paskelbta 2017 m. spalio 12 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.